

חלון פרק שביעי עירובין

פא.

עין משפט
נר מצוה

א וְיִיפָא מְהֵל עִירֻבִין
הֵלֵךְ כִּי טוֹר שׁוֹרֵי כִּי שְׁפֹ
סָעֵי דִּין:
ב ג ד ה טוֹר שׁוֹרֵי אִוֵּם כִּי
שְׁפֹ סָעֵי:
ג ד ה ו ז ח טוֹר שׁוֹרֵי מֵהֵלֵכֹת
כְּסוּרִים הֵלֵכֹת ז סָמָה
עֲשִׂין קִמָּה טוֹרֵשׁ יִיד כִּי
סָבֵב סָעֵי א:
ז ח ט י טוֹר שׁוֹרֵי אִוֵּם
כִּי שְׁפֹ סָעֵי ו:
ח ט י יא יב יג יד טוֹר שׁוֹרֵי מְהֵלֵ
עִירֻבִין הֵלֵכֹת ח
טוֹרֵשׁ שֶׁס סָעֵי ח:
י יא יב יג יד טוֹר שׁוֹרֵי מֵהֵלֵכֹת
עִירֻבִין הֵלֵכֹת כ סָמָה
עֲשִׂין א טוֹר שׁוֹרֵי אִוֵּם כִּי
סָבֵב:

[illegible]

אִיתִיבִּיהָ אֲבִי בַּכָּל מַעֲרָבִין עִירֻבֵי תַחֲמוּבִין בּוֹ. כִּי הֵיאָה הַגִּירָסָה בְּסַפְרִים יְשָׁנִים וְכֵן גִּרְסַּת ר"ח וּפִרְשֵׁי ה"ר אֲבָרְהָם כּוֹלֵה סוּגִיָּה דה"ק תֵּינִיחַ חֲדָא זִימְנָה בְּכָל מַעֲרָבִין כו' שֶׁמֶשֶׁת סֶתְמָה דִּין בְּעִירֻבֵי חֲלִירוֹת בֵּין בְּעִירֻבֵי תַחֲמוּבִין אִמֵּר רַבָּה לִאֲפֻרִּי מר' יְהוֹשֻׁעַ דְּאֲמַר פֶּת אֵין כו' וְהֵיאָה

בכל מערבין אכולו עירוצין קאי
ואכולו פליג ר' יהושע ואומר פת
אין מידי אחרינא לא ולהכי אינטיך
תרי זימני דאי לא הדר ותנא צבא
דהכא הוה מוקמינן הדיא דלעיל
בתחומין דליירי צבו כולי פירקא
ומילתא דר' יהושע דהכא הוה מוקמינן
בצחירות דמיירי צבו לעיל ולא מפקא
הדיא דלעיל כלל מרבי יהושע דהכא
אכל השתא דמיחניא נמי גבי מלחיה
דרבי יהושע מפקא מדרייה דלפילוגי
קאמי איתבייה אציי אציי פייך על
מה שאמר שסבר רבי יהושע דלפילו
בתחומין אין מערבין אללא בפת וכל
גרסין בכל הספרים השנים בכל
מערבין עירובי תחומין ^(א) קאמר כו'
קס"ד דהאי בכל מערבין בכל מיני
פירות קאמר מאן שמעת ליה דאמר
פת אין מידי אחרינא לא רבי יהושע
דאז אמרין דר' אליעזר בכל מערבין
צין בצחירות צין בתחומין קאמר וקאמי
לה גבי תחומין ^(ב) בכל דבר אלמא
תחומין בכל דבר לרבי יהושע אללא
לפוקי מרבי יהושע כו' אללא האי צבא
מערבין ה"ק בכל עניי פת מערבין
צין בשלמין צין בחסרין והשתא מיירי
מתני' בכל מערבין דווקא בצחירות
דליירי צבו לעיל ופליג על ר' יהושע
דצני שלמין בצחירות והא דלא שני
אפירכא דאציי דודאי רבי יהושע
מודה דתחומין בכל דבר ובמתניתין
תנן בכל מערבין אפילו בצחירות ור'
יהושע פליג בצחירות לחודייהו היינו
משום דאי ר' אליעזר איירי בתריויהו
ור' יהושע לא פליג אללא אחצירות הוה
ליה לפרושי דלחצירות לחודייהו קאי ^(ג) :
בד"ה חלתה ובר דיימועה מערבין
לו בה. ונראה לר"י דווקא
בצולה לחלה ובמדומע איירי דאי
לא צביא תיוקן איכא איצה אפילו
בחסרין מועט לישנא דמתניתין
משמע דשלמים לגמרי צני ומיהו
לשון כדי קשה דהוה ליה למימר
חלתה ודמועתה ואור"י דנקט כדי
לשמועינן דלפילו טעל לשם חלה אס
הפריש יותר מכדי לזוך איכא איצה
ואס תאמר כיון דאשמעינן כדי חלתה
דהוה אחד מארבעים ושמונה כל שכן
כדי דיימועה דהוה יותר ממלה
ואור"י דס"י דליימוע כיון דקזי הכי
ומודים

לַכֶּחָן אֶפְיָלוֹ צְפוּרָתָא אִיכָא אִינֵהּ: **וְהָא** הֲהִיא דְּהוּאִי בְּשֵׁנִי דְּמַר שְׁמוּאֵל בְּר' עָשׂוּ לְנִסּוֹת מִה טַעְמָא לִפִּי שְׁלוֹה אִינֵהּ קִבְּרָה לִיחֻזְקָא לְעִשׂוֹת: **דְּבִתִּיב** וְאַתָּה קַח דָּךְ בְּר'. פִּיֵּה וְכַמִּיד צְמִירָה לְחַם אֲנָשִׁים לֹא מֵאֵל אֲלֵמָא לֹאֹל חֹס הוּא וְהִגִּיה ר"ת דְּהֵאֵי לְחַם אֲנָשִׁים צְהִירָה כְּמִיד מַפְרָשָׁה וְזוֹ כְּמֵה דְּפִין וְהִכִּי פִּירֵשָׁא הֵיאֵךְ דְּאֵלִי מִימִינִי הוּאִי דְּכִמִּיד וְאַתָּה קַח לִי וְלִימִי מִמְּזוֹר וְשִׁעֲרָה פִּירֵשָׁא דְּאֵלִי דְּאֵלִי וְלֹא פִת הוּא אֵלֹא לְנַפֵּשׁ רַעֲבָה דְּלִבָּא דְּכַפְּרִינָה גְּלִילִיה בְּלֵע וְיִצְחָק זכ"ל:

לכל האחרים וזכה גם לזה אינו עירוב שהרי לא נתכוון לזכות
אינה קרויה לו ובתום פירש כן דאפילו מתכוין לו להקנות לו
אינו עירוב כיון שהנחת מתכוין לקנות לו מן החנוני ואין המעשה
ואין מערבין אלא לדעתו ולשון הקונטרס נמי מוכיח כן בסמוך:
בארבעה

גב' לאפוקי מדר' יהושע דאמר פס אין מידי אחריא לא קא שמע
 בבל אפילו יין וסירות ואי מההיא הוה אמינא התם הוא
 דבעירווי תחומין עסקין והתם מודה רבי יהושע דליכא למיחש
 משום אי צריב היכא צעירוי חירות דטעמא משום איצב כדלקמן
 אבל צעירוי חירות אימא לא להכי

הדר תנייה גבי חצירות. לישנא
אחרינא גרסקין לאפוקי מדר' מאיר
לדאמר כפת אין מידי אחרינא לא כפ'
הדר (נעיל דף עא:) קמ"ל בכל והיא
היא: אסתייה אביי כלל מערבין
עירובי חצירות גרסקין וכלל משתפין
שיטופי מבוי. זין כפת זין זין זין
כשאר פירות: ולא אמרו לערצ כפת
וככל מערבין דרישא הכי קאמר
בכל מיני פת מערבין עירובי חצירות:
מאן שמעט ליה דאמר פת אין מידי
אחרינא לא רבי יהושע. וללישנא
אחרינא ר' מאיר: וקמיני בכל אשנא
ומתני' נמי ממיזי דבכל דתני אכל
מילי קאמר ולאפוקי מהא דר' יהושע
אחא דילמא בכל דקמיני אפת קאי
כצרייתא וסכי קאמר בכל מיני פת
מערבין בחצירות ומשתפין במבוי
בכל מילי חוץ ממניס ומלח: אלא אמר
רבה בר רב הונא אי איכא למימר
לדאפקא מתני' מדרבי יהושע אסיפא

דמלתא פליגא דאמר פרוסה לא קא
משמע לן ככל: משום איבה. שבאין
לידי מחלוקת שאומר אני נותן שלימה
וואתה פרוסה: לנקולו. זה פרוס
זה שלם: חלסה. אינו חסרון שזו
התיקונה: כדי דימועה. חס דמעת
שנפלה תרומה בחולין ועשו ממנה
ככר זו ונטלו ממנה דימועה אחד
ממאה לתקנה: חלס נחסום. קטנה
היא ואין זה חסרון: ספרה בקיסם.
ככר שנפרסה וספר הפרוסות בקיסם
ונוראית שלימה: ידיע סיפרה. ניכר
מקום הפירטה והוא כפרוסה:
שדאמר מיני הוס. מינין הכרס היו
מעורבין בה דהיא ודאי לאו פת
היא דכתיב גבי יחזקאל ואתה קח לך
חטטין וגו' וכתיב (שם כד) לחם
אנשים לא תאכל אלמא לאו לחם
הוא: ועוגם שעורים תאכלנה אמר
ר' חסדא. האי שעורים לאו דווקא
דכתיב שאר מינין טובא הוו בה אלא
לשעורין תאכלנה במשקל דרך רעבון
ולא לשובע: " עריצתה כעריצת
שעורין. מגונה ולא יפה כמיקון
עריצת חמיר שמייפה מיקון העונה
עגולה ונאה: מתני' נותן אדם
מעט לחנוני. הוא מוכר יין ודר
לחם כמיו: אלו נחסום. מוכר
ככרם ודר עמו בשר שזוכה לו

בצעיורם עם חזיריו אם יצאו בני המצוי לקחת ממך ככר לעירוב או יין
לשתייתם יהא לי חלק בו: לא וכו' לו מעומו. שאין מעות קונות עד
שימשיך ויפיר עירב המנוי הזה לכל האחרים ויכה גם לזה אינו עירוב
שהרי לא נתכוון לזכות בו במתנת חנם כאשר מוזין בצעיורם אלא לקנות
המעה והרי אינה קנויה לו דיוין דמעות אינן קונות לא סמכא דעמיה
דהאי ולא הוי דעמיה לאקניי ונמצא מערב לו במעותיו שלא מדעתו:
ומודין

ל וְבוֹ 15 מְעוֹתָיו. פִּירֵשׁ הַקּוֹנְטֵרָם וּפְסִילוֹ עִירַב הַחֲנוּי הָאֵל לֹא בַמַּחֲנֵת חָסֵם כִּשְׁאֵר מוֹכֵץ בְּעִירּוֹב אֲלֵלָּא לְקִנּוֹת הַמַּעֲמָה וְהָאֵל וּפְסִילוֹ יִזְכֶּה לוֹ ע"י אַחֵר אִלּוּ לְקַח הַמַּעֲמָה וְקִנְיָה לוֹ מִן הַשּׁוּמַ בְּחִסּוֹם הַחוּנָה לוֹ וְכֵל הַחֲסִיּוֹת שְׂעוּשָׁה הַחֲנוּי שֶׁלֹּא מִדַּעַת בְּעַל הַבֵּית קָא עֲבִיד

(א) לעיל כו: קידושין לד.,
(ב) גי' הרא"ש יונתן, (ג) חלה
פ"ב מ"ו, (ד) בקד"י הגי'
בגמ' וברש"י בכ"מ עריכתה
כעריכתה. וכ"ג האלון יעב"ץ
זל"ג, (ה) [ועי' תוס' שבת
לד. ד"ה ל"ק].

תורה אור השלם

1. ואתה קח לך חטין
ושערים פול ועדשים
ודחן ובסמים ונתתה
אותם בכלי אחד ועשית
אותם לך ללחם מספר
הקמים אשר אתה שוכב
על צדך פול שמואל
ותשעים יום תאכלנה:
יחזקאל ד ט

2. ועגת שערים
תאכלנה והיא בגללי
צאת האדם תגללה
לעניניהם: יחזקאל ד יב

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה אימיציה וכו'
 בכל הספרים הישנים בכל
 מערבין עירובי תחומין כו'
 קס"ד כ"ל ותיבת קאמר
 נמחק: (ב) בא"ד וקתני לה
 גבי תחומין דמערבין בכל
 דבר אלמא:

גליון הש"ס

גמ' שמא יחזור דבר
לקלקלו. גיטין דף ה
ע"ג:

רבינו חננאל

[ח"ו] בכל מערבין
 עירובי שחיתין וכלל
 משתתפין שחיתין מברכות
 ולא אמרו לערב כפ
 של עירובי הצירות
 כלכל, אלא קאנטען לה
 ברייתא (לר) [נד'] יהושע
 וי' דקטני בחתומין
 ומברכותבא לר' ור' תנא
 כפ. והי מילי בשלימה
 אבל בפרסוס. לא ופרסוס
 אמר טעמא לא משום
 איבה. דאמר אבאי
 מיינאנא אנא שלמה וזהא
 פרסוס. וארמין וזא איניו
 כולה פורסות אליבא
 כמי. ושעני גידיה
 שמא יביא אחד פרסוס
 ואחד שלמה ויבואו לזי
 לקולל איבה כדמי. כדמי.
 דשמעתין כר' תנא
 יהושע דאמר שלמה א"ר
 פרסוס. לא ור' יונתן
 בן שאול א"ר אבא גיטלה,
 מכבי תנאנא וזא חלת,
 בן חלת תנאנא ופרסוס
 למכור בשוק, אבא אשה
 יהושע למכור בשוק,
 הושה אחד מארביס,
 ושפוטו בישא. וכז
 ידעמו שהו אחד במאה
 רועי, דתנן תרומות
 פ"ק [ד'] ר' אליעזר
 אומר תרומה עלה האחד
 ר' וזהו ר' יהושע אומר
 במאה רועי. ר' יוסי
 בן המשולם אמר [ידעמו]
 קב למאה, סאה, שחת
 (לרועים) [לרועים] וזהו
 בלעזא. ר' ישיעא
 והלכה כדבריו של ר'
 יוסי בן המשולם. ומצא
 תרומהטא סאה במאה אבא